

Nyíregyházi Városi Bíróság

N y í r e g y h á z a

Bocskai u. 2.
4400

Tisztelt Városi Bíróság!

A Belföld-München Berlin Felvásárlási és Értékesítési Kft. (4551 Nyíregyháza-Oros, Vezér út 67) alperes a Hortobágyi Nemzeti Park területén, a Tisza-tó mellett elterülő Poroszló, Apony-hát 0640 hrsz. területen a meglévő természetes növényzetet nagy területen kiirtotta, a természet-közeli állapotban lévő tó-rész partját kikotorta és egy nagyméretű pihenőházat, valamint kikötőt épített fel. Ez a tevékenység jelentős természetvédelmi értékek, védett növény- és állatfajok pusztulásához vezetett.]

Mivel a jogellenes építkezés védett természeti területen valósult meg, a fennálló állapot folyamatosan zavarja, veszélyezteti a területen található védett növény-és állatfajokat, illetve megbontja a védett természeti terület egységét ökológiai rendszerét, ezáltal veszélyezteti, károsítja azt.

Megjegyzés [SRB1]: Ehelyett inkább azt írnám súlyosan sértette a természetvédelmi jogszabályokat és hazánk több nemzetközi szakmai kötelezettségvállalását. A pusztulást ennyi idő után nehéz bizonyítani.

Emiatt a felperes Nimfea Természetvédelmi Egyesület képviseletében a Környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 99. § (1) bekezdés b) pontja, illetőleg a Természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) 65. § (1) bekezdés b) pontja alapján a környezethasználó, illetőleg a védett természeti értékek károsítója ellen a Kvtv. 99. § (2) bekezdés a) és b), illetőleg a Tvtv. 65. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján a jogsértő magatartástól való eltiltás, továbbá a kár megelőzéséhez az eddigi károk felszámolásához szükséges intézkedések megtétele végett felperesekkel szemben kívül jegyzett jogi képviselőm útján

k e r e s e t t e l

élek.

Keresetem részletes indokait az alábbiak szerint adom elő:

1.

Környezeti, természeti értékek veszélyeztetése, károsítása a Kvtv. 99. § (1) bekezdés b) pontjának, illetőleg a Tvtv. 65. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően:

A felperes megkeresésére a Heves megyei Közigazgatási Hivatal hivatalvezetője 2006. május 31. napján kelt levelében (F/1) tekintette át a Tisza tó területén létesített pihenőház csaknem egy évtizedes történetét. Ugyancsak a felperes megkeresésére a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság igazgatója, 2006. április 03-án kelt levelében (F/2) nyújtott tájékoztatást az engedély nélkül felépített építményekkel kapcsolatban.

A jelen ügy szempontjából leglényegesebb dokumentumokat az alábbiakban szeretnénk kiemelni:

A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Természetvédelmi Hivatalát vezető helyettes államtitkár 1997. március 12-én kelt határozatában (F/3) rögzíti, hogy a Poroszlói 0640 hrsz. ingatlan (Appony-hát) a Tiszta-tóra és a Hortobágyi Nemzeti Park területére eső országosan védett természetvédelmi terület, amely egyidejűleg az 1993. évi XLII. törvénnyel kihirdetett Ramsari Egyezmény hatálya alá is tartozik.

Ugyancsak a Természetvédelmi Hivatal helyettes államtitkárától származik az az 1997. május 27. napján kiadott másodfokú szakhatósági állásfoglalás (F/4), amely egy hatósági helyszíni szemle alapján rögzíti, hogy a szóban forgó telken álló halastavat kikutorták, a partját átrendezték, részben megszüntették a feltöltődöttségét, nádassal, vízínövényekkel való borítottóságát. A terület a Tisza tó, mint értékes madárrezervátum területén helyezkedik el, a tó és környezete a madarak számára is pihenő- táplálkozó- és szaporodó helyet képviselt. Az építkezés, a tó medrének, partjának, alakjának megváltoztatása, a parkosítás és a tereprendezés megszüntette a tájrészlet természetéhez közeli állapotát és az ingatlant exkluzív lakó-üdülőfunkcióval ruházta fel élőhely-jelleget felszámolva.

Megjegyzés [SRB2]: Csak mellékesen: ez vízjogi létesítési engedélyt igényelt volna

Az eljárás során a beruházó Belföld-München Berlin Felvásárlási és Értékesítési Kft. azzal védekezett, hogy csupán megszünteti a területen lévő használaton kívüli és igen leromlott állapotban lévő faépületeket és az új, modern épületegyüttest mintegy azok helyébe húzza fel. Ezzel szemben a már hivatkozott, F/4 alatt becsatolt szakhatósági állásfoglalás rögzíti, hogy a vízügyi igazgatóság korábbi épületei mintegy 270 m-re helyezkednek el az új építkezéstől. Hozzáteszi ehhez a helyettes államtitkár állásfoglalása, hogy – szemben a közvetlenül a tó partjára épült új létesítményekkel – a korábbi faházak a területen lévő természetes élőhelyeket nem zavarták. Az állásfoglalás rögzíti azt is, hogy a terület építkezés előtti, eredeti állapotában való fenntartása természetvédelmi célokat szolgált, illeszkedett tágabb környezetéhez, a nemzeti parki területekhez, szemben az építkezés alatti, illetve utáni állapottal, amely ezt, a természetvédelmi szempontból kedvező egységet felborította.

Fontos adalék még a Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet 1997. november 17-én kelt engedélye (F/5), amellyel a perbeli területen földbe süllyesztett cseppfolyós pébégáz tároló tartály létesítéséhez járult hozzá. A tartályban az idő függvényében előálló szivárgások, a fűtőanyag szállításával és felhasználásával kapcsolatos műveletek a természetvédelmi terület talaját, illetőleg vizeit súlyosan veszélyeztetik.

A perbeli pihenőház építésével kapcsolatban számos építési ügyi és környezetvédelmi igazgatási határozat született, valamennyi a tereprendezés, növénypusztítás és az építés megtiltására, illetőleg az engedély nélkül felépített építmények elbontására irányult. Ugyancsak egységesek voltak ezek a határozatok abban is, hogy az építés tilalmazását, illetőleg az elbontást egyfelől a helyi rendezési tervben (a Poroszlói Községi Önkormányzat 9/1994. (VI. 23.) sz. határozata) szereplő teljes építési tilalomra, másfelől a természetvédelmi területre vonatkozó további jogszabályi tilalmakra alapozták.

Ilyen határozat volt egyebek között a Poroszló Nagyközség Polgármesteri Hivatalának 1997. június 4-én kelt határozata (F/6), amely elrendelte az építési engedély nélkül végzett építési munkálatok megszüntetését és minden további építési munkát megtiltott, valamint a Heves megyei Közigazgatási Hivatal 1997. július 7. napján kelt határozata (F/7.), amely ezt a határozatot helybenhagyta. Ez utóbbi határozat rögzíti, hogy a Poroszló 0640 hrsz. telek tulajdoni lapján (F/8.) is feltüntették azt, hogy az ingatlan természetvédelmi területre esik, ami az építető jóhiszeműségét kizárja. Hasonló eredményre vezet az alperes ügyvezető igazgatójának az egyik bírságoló határozattal kapcsolatban a Nemzeti Park igazgatójának

címzett 1997. augusztus 15-én kelt levele (F/9), amelyben kifejezetten elismeri, hogy engedély nélkül folytattak az ingatlanon tereprendezési és építési munkálatokat.

Az alperesi tevékenység jogszerűségének megítélése szempontjából fontos momentum, hogy a Kft. a bontásra kötelező határozatot kivéve egyetlen kötelezést vagy bírságot elrendelő határozatra sem reagált, csak töretlenül folytatta az építkezést (F/10). A bontást elrendelő határozattal kapcsolatban beadott jogorvoslati kérelmeket az illetékes hatóságok, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság is rendre elutasították (F/11., F/12. és F/13.). A Legfelsőbb Bíróság ítélete 2001. május 9. napján született.

A Legfelsőbb Bíróság ítéletének 4., 5. oldalán leszögezte, hogy: „A Tvt. 1.§-ának a) pontjában foglaltak a felperesi kérelem kedvező elbírálását azért nem alapozzák meg, mert a társadalom egészséges, esztétikus természet iránti igénye megelőzi a felperesi esztétikus környezet iránti igényt, és a társadalom természetvédelemmel kapcsolatos igényének érvényesítése volt a perbeli államigazgatási hatósági ügyben a természetvédelmi szakhatóságok feladata.” ... „Leszögezi a LB., hogy az építésügyi hatóság az RTT, Ét. és szakhatósági állásfoglalások alapján a felperesi építményre vonatkozó építési engedély iránti kérelmet elutasította. Ebből következően az építményre az építési engedély utólagos megadásának feltételei nyilvánvalóan nem voltak megteremthetőek; e tényt maga a felperes is tudomásul vette, amikor az elutasító jogerős másodfokú határozat elleni perindítási jogosultságával nem élt.”

Ezt követően 2001 folyamán mind az alperes, mind pedig az érdekében közbenjáró poroszlói polgármester igyekeztek meggyőzni a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságot arról, hogy az építmények fennmaradásához járuljon hozzá (F/14. és F/15.) Az alperes lényegében két fontos érvet sorakoztatott fel a beruházás megőrzése érdekében. Egyfelől azt állította, hogy ennek révén nem fog több szennyvíz jutni a Tiszába – ezt a bejelentést az ügy egyéb adatai súlytalanná teszik, hiszen az összes érdekelt fél egyetértett abban, hogy a terület korábbi tulajdonosa, a vízügyi igazgatóság által emelt faházak a kilencvenes évek végére használaton kívüli, romos állapotba kerültek, azok teljes mértékben használaton kívül voltak, így szennyvíz sem keletkezhetett velük kapcsolatban. Az alperes másik érve az volt, hogy a területen sem vendégforgalom, sem más, közüzemi vagy szolgáltató tevékenység nem folyik és ilyet nem is tervez – ez az állítás véleményünk szerint a jelen ügy szempontjából irreleváns, egyrészt, mivel az építkezés következetesen a jogszabályi és hatósági tilalmak ellenére, tehát jogellenesen történt, másrészt pedig, (ahogyan az az ügy irataiból is nyilvánvaló), mivel a természetvédelmi céloknak megfelelő területhasználati módok megítélésére nem az építkező, hanem sokkal inkább a védett természeti terület kezelője, a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság hivatott, amely éppen a védett természeti terület és a védett természeti értékek megóvása érdekében következetesen elutasította az építkezést.

2001-et követően az alperesi ingatlanra vonatkozó jogerős bontási és eredeti állapot helyreállítására irányuló határozat végrehajtása érdekében a határozatot hozó Poroszlói Polgármesteri Hivatal semmilyen lépést nem tett, így a közigazgatási határozat végrehajthatósága 2004-ben elévült. A Nimfea Természetvédelmi Egyesület állampolgári bejelentésre szerzett tudomást az esetről és több hatósághoz is fordult, egyebek között – a motorcsónak kikötőre figyelemmel a Tiszai Vízirendészethez is (F/16.), ahonnan azt a jogilag helytálló választ kapta (F/17.), hogy az ügyben a Poroszlói Polgármesteri Hivatal rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. A Polgármesteri Hivatalból azonban a felperes természetvédelmi egyesület semmilyen érdemi információt nem tudott beszerezni, a jelen per tényállásának tisztázásához szükséges iratokat a társhatóságoktól szerezte be a közérdekű

adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény, valamint a Kvtv. vonatkozó rendelkezéseinek felhasználásával.

Az így összegyűlt és fentebb ismertetett iratanyag álláspontunk szerint egyértelműen bizonyítja azt, hogy az alperes jogszerűtlenül, a hatályos hazai-, nemzetközi- és európai uniós előírásokkal ellentétben, az érintett védett természeti értékek és a védett természeti terület állapotát veszélyeztető, károsító tevékenységet folytatott, illetve a védett természeti értékekre, területre káros, veszélyeztető, zavaró állapotot tart fenn. A jogszerűtlenségre vonatkozóan fontos megjegyeznünk, hogy az alperesi építkezés nem csupán építésrendészeti szempontból valósított meg kirívó jogsértéseket (ezekkel a jogsértésekkel kapcsolatosan a jog kényszerítő eszközeit jelenleg nem lehet már alkalmazni, azonban természetesen ez a fennálló helyzet jogszerűtlenségén mit sem változtat), hanem a védett természeti területekre és értékekre vonatkozó szabályokat is súlyosan megsértette, s jelenleg is sérti.

Megjegyzés [SRB3]: Ez fontos dolog, mert a természetkárosítás folyamatosan meg van, így nem tud elévülni.

2.

A tevékenységnek a Kvtv. 99. § (2) bekezdés a) pontjában, illetőleg a Tvtv. 65. § (2) bekezdés a) pontjában írt jogsértő jellege

2.1

A szóban forgó ingatlan a Hortobágyi Nemzeti Park területén, a Tisza-tó mellett található, Poroszló 0640. hrsz-ú terület.

A Hortobágyi Nemzeti Parkot az Országos Természetvédelmi Hivatal 1850/1972. OtvH számú közleménye hozta létre. Az Országos Természetvédelmi Hivatal 1851/1972. OtvH számú közleménye (F/18.) szól a Hortobágyi Nemzeti Parkhoz kapcsolódó természeti értékek védetté nyilvánításáról. Ezen, utóbbi közlemény 1. pontja természetvédelmi területté nyilvánítja a Poroszló 0640. hrsz-ú területet is, mint a Nemzeti Parkkal földrajzi, tájképi és természeti kapcsolatban álló jelentősebb értékek védelme és fenntartása érdekében kiemelt szereppel bíró területet.

A Tvtv. 28. § (1) bekezdés a) pontja a nemzeti parkokat a védett természeti területek között is kiemelt jelentőséggel kezeli, mivel ezek „az ország jellegzetes, természeti adottságaiban lényegesen meg nem változtatott, olyan nagyobb kiterjedésű területei, amelyeknek elsődleges rendeltetése a különleges jelentőségű, természetes növény- és állattani, földtani, víztani, tájképi és kultúrtörténeti értékek védelme, a biológiai sokféleség és a természeti rendszerek zavartalan működésének fenntartása, az oktatás, a tudományos kutatás és a felüdülés elősegítése.” (Tvtv. 28. § és (2) bekezdés). A Tvtv. 31. § szerint „tilos a védett természeti terület állapotát (állagát) és jellegét a természetvédelmi célokkal ellentétesen megváltoztatni”, a Tvtv. 35. § (1) bekezdés a) pontja alapján pedig „tilos olyan épületet, építményt (...) létesíteni vagy üzembe helyezni, amely annak jellegét és állapotát veszélyezteti, károsítja vagy ott a tájképi egységet megbontja”.

A Tvtv. 38.§ (1) bekezdése azon, főbb tevékenységeket sorolja fel (példálkozó jelleggel), amelyekhez védett természeti területen a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges. Ezen tevékenységek közé tartozik többek között a gyepek feltörése, felújítása, felülvetése, öntözése (Tvtv. 38.§ (1) bekezdés b) pont), a terület helyreállítása, jellegének, használatának megváltoztatása (Tvtv. 38.§ (1) bekezdés c) pont), az erdőről és az erdő védelméről szóló törvény hatálya alá nem tartozó fa, fás csoport, fásor, fás legelőn lévő fa kivágása, telepítése

(Tvtv. 38.§ (1) bekezdés e) pont), növényvédő szerek, bioregulátorok és egyéb irtószerek, valamint a talaj termelékenységét befolyásoló vegyi anyagok felhasználása (Tvtv. 38.§ (1) bekezdés g) pont), horgászathoz (Tvtv. 38.§ (1) bekezdés h) pont), a járművel történő közlekedés (Tvtv. 38.§ (1) bekezdés j) pont).

A Tvtv. 42.§ (1) bekezdése szerint „Tilos a védett növényfajok egyedeinek veszélyeztetése, engedély nélküli elpusztítása, károsítása, élőhelyeinek veszélyeztetése, károsítása.” A Tvtv. 43.§ (1) bekezdése pedig a védett állatfajok megóvása érdekében kimondja, hogy „Tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.”

A Természetvédelmi törvény tehát számos olyan tevékenységet felsorol, amelyek végzését megelőzően, amennyiben azokat természetvédelmi területen kívánják megvalósítani, a természet védelméért felelős hatóság engedélyét kell kérni. Mindez egyrészt maga a védett természeti terület, másrészt azon növény- és állatfajok érdekében történik, amelyek védelme érdekében az adott területet védetté nyilvánították.

A törvény nem csupán megtilt, illetve engedélyhez köt egyes, természetvédelmi területeken folytatandó tevékenységeket, de egyúttal kiemelt hangsúlyt helyez azon növény-, illetve állatfajokra is, amelyek jogszabályi rendelkezéseknél fogva védelmet élveznek. Ezen fajoknak nem csupán az elpusztítása, károsítása tiltott (ahogyan az a szóban forgó, jogellenes építési tevékenység során megvalósult), de az egyedek zavarása, élőhelyük veszélyeztetése is jogszabályba ütköző tevékenység.

Ezen jogszabályi előírások folyamatosan sérülnek a terület jelenlegi használatánál fogva, hiszen a jogellenes építkezéssel, illetve azzal, hogy a jogerős bontási határozatot nem hajtották végre, a terület, dacára az országos szintű, illetve a nemzetközi szintű védettségek, gyakorlatilag kikerült a hatályos természetvédelmi jogszabályok hatálya alól. Bár a vonatkozó jogszabályok, előírások a területet természetvédelmi területként tartják nyilván és arra számos, védelmi célú korlátozást, tilalmat állapítanak meg, a tényleges állapot egy lakó-üdülő funkcióval épült pihenőházat, kikötőt és mindezek magáncélú használatát mutatja. Ezáltal pedig nem csupán a 0640. hrsz-ú terület természetvédelmi célja, hanem a környező területek növény-és állatvilágának zavartalansága is sérelmet szenved, veszélybe kerül.

A Tvtv. 36.§ (3) bekezdése szerint „Valamennyi védett természeti területre - az ott tevékenységet folytatókra kötelező erejű - kezelési tervet kell készíteni...”.

A 30/2001. (XII. 28.) KöM rendelet a természetvédelmi kezelési tervek készítésére, készítőjére és tartalmára vonatkozó szabályokról 1.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a kezelési terv egy olyan terv, amely a védett természeti terület [Tvt. 4. § g) pont] és természeti értékei felmérését és nyilvántartását, megóvását, fenntartását, bemutatását, valamint helyreállítását célzó valamennyi tevékenységet, továbbá a tervezési területen tartósan fennmaradó, vagy a jövőben várható gazdasági, gazdálkodási tevékenységeket és az azokra vonatkozó előírásokat foglalja magában.

A hivatkozott KöM rendelet 4.§ (2) bekezdése szerint „Ha a tervezési terület nemzeti park, a természetvédelmi kezelési terv tartalmazza a külön jogszabály szerinti, nemzeti parkokra vonatkozó övezeti besorolást.”

A Tvtv. 28.§ (7) bekezdése szerint „Valamennyi nemzeti park területét - a nemzetközi előírásokkal összhangban a miniszter által rendeletben meghatározott elvek szerint - természeti, kezelt és bemutató övezeti kategóriákba kell besorolni.” A Hortobágyi Nemzeti

Park 1994-ben elkészült természetvédelmi zóna-beosztása a Nemzeti Park területét I-VI. számozással osztja fel különböző övezeti kategóriákba, amely beosztás a tervezett természetvédelmi célokhoz és szükséges kezelési formákhoz igazodik.

A jelen per tárgyat képező terület a IV/B, „kevésbé kezelt” zónába tartozik. Itt a kezelés célja az egyedülállóan változatos gyeptársulások és az ehhez kapcsolódó élővilág fenntartása. A kezelést a sziki gyepek legeltetése (szarvasmarhával vagy bivallyal) és időszakos kaszálása jelenti. A zombékos rétek esetében a használatból való kivonás jellemző. A nem természetes vízjárású mocsarakon és vizes élőhelyeken az időszakonkénti nádvágas elfogadható. A korlátozott szántóföldi művelés a tűzokálomány fenntartását szolgálja.

A IV., ún. „kevésbé kezelt” zónába főként emberi tevékenység következtében kialakult élőhelyek (halastavak, tározók, faültetvények) tartoznak, speciális, korlátozott földhasználati módokkal, melyek fő célja a különleges jelentőségű fajok védelme. Hasonlóan ide tartoznak az extenzíven hasznosított szántóterületek is, melyek néhány különleges madárfaj fészkelő-és/vagy táplálkozóhelyei (tűzok, daru), amelyek kezelése és szabályozása ezen fajok létfeltételeinek biztosítását szolgálja.

Az egyes zónákon belül különböző szintű a látogathatóság, hiszen amíg a /A zónarész egyáltalán nem látogatható (pl. II/A vagy a IV/A), addig a /B zónarész engedéllyel vagy vezetővel kereshető fel (pl. II/B vagy a IV/B), s a /C zónarész (pl. IV/C) belépőkártyával szabadon megtekinthető.

A terület természetvédelmi zóna-beosztáson belüli besorolása is egyértelműen azt jelzi, hogy a terület természetvédelmi szempontból kiemelt jelentőséggel bír, amely területen a természetvédelmi kezelésért felelős szerv (a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság) még a látogathatóságot is korlátozta, külön engedélyhez kötötte. Mivel a területre a belépés is engedélyhez kötött, a terület lakó-üdülő célú hasznosítása, folyamatos, vagy időszakonkénti használata, az azon való tartózkodás, az oda történő közlekedés és minden, a kezelési terv előírásaival összhangban nem álló, nem kifejezetten a természetvédelem céljaival és szempontjaival összefüggő tevékenység a Tvtv. rendelkezései, valamint a Nemzeti Park kezelési tervébe ütköző, a védelem céljaival szöges ellentétben álló cselekedet.

A természetvédelmi tilalmak – szemben az építésrendészetiakkal – tartamosabbak, a természeti védettség fennállásának egész időszakára kiterjednek. A védelemnek folyamatosnak kell lennie, máskülönben a jogalkotónak a természetvédelmi területek létesítésével kapcsolatos célkitűzései, egyebek között a biológiai sokféleség megőrzése, az élőlények zavartalan fennmaradásának biztosítása ellehetlenülnek.

2.2

Mivel a „Nemzetközi Jelentőségű Vadvizek Jegyzékébe” bejegyzett hazai védett vizekről és vadvíz területekről szóló 8001/1997. (K.É.Ért.4.) KTM tájékoztató 7. pontjának 4. fordulata szerint a Poroszlói-medence az egyezmény hatálya alá tartozik, az alperesi tevékenység a Természetvédelmi Törvény rendelkezésein kívül sérti a nemzetközi jelentőségű vadvizekről, különösen mint a vízimadarak tartózkodási helyéről szóló, Ramsarban, 1971. február 2-án elfogadott Egyezmény és annak 1982. december 3-án és 1987. május 28.-június 3. között elfogadott módosításai egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló 1993. évi XLII. Törvény rendelkezéseit is, különösen a 3. cikk 1. pontját, valamint a 4. cikk 1., 2. és 4. pontjait is.

2.3

Az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban Natura 2000 rendelet) szól. A Natura 2000 rendelet szerinti szabályokat a rendelet 3.§-a szerint többek között az 5. számú mellékletben felsorolt különleges madárvédelmi területekre, valamint a különleges természetmegőrzési-, illetve kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területekre kell alkalmazni.

A Natura 2000 rendelet 5. számú melléklete 37. sz. térképi azonosító, valamint HUHN1002 sz. területkód alatt tartalmazza a Hortobágy területét. A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 45/2006. (XII. 8.) KvVM rendelete az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészekről 1. számú, a különleges madárvédelmi területek helyrajzi számaint kihirdető mellékletében a Poroszló 0640. hrsz-ú területet a különleges madárvédelmi területek közé sorolja.

A Natura 2000 rendelet 7. számú melléklete sorolja fel a kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területnek jelölt területeket. A melléklet 388. sz. térkép azonosító, valamint HUHN2003 sz. területkód alatt tartalmazza a Tisza-tó területét. A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 45/2006. (XII. 8.) KvVM rendelete az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészekről 3. számú, a kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területnek jelölt területek helyrajzi számaint kihirdető mellékletében a Poroszló 0640. hrsz-ú területet a kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területnek jelölt területek közé sorolja.

A Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Természetvédelmi Hivatalának tájékoztatója szerint (idézet a Hivatal honlapjáról):

„A Natura 2000 hálózat az Európai Unió két természetvédelmi irányelve alapján kijelölendő területeket - az 1979-ben megalkotott madárvédelmi irányelv (79/409/EGK) végrehajtásaként kijelölendő különleges madárvédelmi területeket és az 1992-ben elfogadott élőhelyvédelmi irányelv (43/92/EGK) alapján kijelölendő különleges természetmegőrzési területeket - foglalja magába.

A madárvédelmi irányelv általános célja a tagállamok területén, természetes módon előforduló összes madárfaj védelme. Különleges madárvédelmi területnek azok a régiók számítanak, amelyek az 1. mellékletben felsorolt, a tagállam területén rendszeresen előforduló és átvonuló fajok nagy állományainak adnak otthont, valamint a vízmadarak szempontjából nemzetközi jelentőségű vizes élőhelyeket foglalnak magukban.

Az élőhelyvédelmi irányelv fő célkitűzése a biológiai sokféleség megóvása, a fajok és élőhelytípusok hosszú távú fennmaradásának biztosítása, természetes elterjedésük szinten tartásával vagy növelésével. Az irányelv írja elő az európai ökológiai hálózat, a Natura 2000 létrehozását, melynek a madárvédelmi irányelv rendelkezései alapján kijelölt területek is részei. A különleges természet-megőrzési területeket az 1. mellékleten szereplő közösségi jelentőségű természetes élőhelytípusok (amelyeket az eltűnés veszélye fenyeget, vagy kicsi a természetes elterjedésük, vagy egy adott biogeográfiai régióon belül jellemző sajátosságokkal bírnak) és a 2. számú mellékleten szereplő közösségi jelentőségű (veszélyeztetett, sérülékeny, ritka vagy endemikus) állat- és növényfajok védelmére kell kijelölni. Azok az élőhelytípusok és fajok, melyek fennmaradását csak azonnali intézkedéssel lehet biztosítani kiemelt jelentőségűek és az unióban elsőbbséget, prioritást élveznek.”

A szóban forgó, Poroszló 0640. hrsz-ú terület tehát a hatályos hazai védelmen felül európai uniós szempontból is kiemelt védelmet élvez.

A Natura 2000 rendelet 4.§ (1) bekezdése szerint „A Natura 2000 területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon található, az 1-3. számú mellékletben meghatározott fajok, és a 4. számú mellékletben meghatározott élőhelyek kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.”

A Natura 2000 rendelet 8.§-a szerint a Natura 2000 területek fenntartási céljainak elérését nem veszélyeztető vagy nem sértő, és a Natura 2000 terület jelölésekor jogszerűen, jogerős engedélynek megfelelően folytatott tevékenység korlátozás nélkül folytatható. Ugyanakkor a terület védelmi céljaival ellentétes vagy negatív hatást gyakorló tevékenységek tiltottak, illetve azokra különböző korlátozások érvényesek.

A szóban forgó területen megvalósult állapot, ahogyan azt a vonatkozó hatósági határozatok és bírósági döntések is kimondták, jogellenes és minden szükséges engedélyt nélkülöz. Ezen felül véleményünk szerint a hazai természetvédelmi jogszabályok, így többek között a Natura 2000 területekre vonatkozó előírások rendelkezéseivel is ellentétben áll, így a védett természeti területek fenntartásának célját sérti, sőt veszélyezteti.

A Natura 2000 területeken megvalósítandó védelemmel, a „veszélyeztetés”, „károsítás”, „zavarás” fogalmaival és európai uniós, természetvédelmi szempontból való értelmezésével kapcsolatban az alábbiakat tartjuk fontosnak kiemelni:

Az Európai Bizottság a Natura 2000 területek kijelölése kapcsán módszertani útmutatást és magyarázatot adott a tagállamoknak arra nézve, miként kell értelmezniük és alkalmazniuk az élőhely-védelmi irányelv 6. cikkének rendelkezéseit.

Az Európai Bizottság „MANAGING NATURA 2000 SITES - The provisions of Article 6 of the ‘Habitats’ Directive 92/43/EEC” címmel kiadott útmutatója (a továbbiakban: Bizottsági Útmutató) (F/19.) részletesen magyarázza és értelmezi a szóban forgó rendelkezést, szól a madárvédelmi-, illetve élőhely-védelmi irányelvek által kialakított védelmi rendszerről és több esetben hivatkozik az Európai Bíróságnak a természetvédelemmel kapcsolatos, kialakult gyakorlatára és esetjogára is.

A Bizottság, valamint az Európai Bíróság gyakorlata szerint a közösségi joganyag fényében a két irányelv alapján egy többfokozatú védelmi rendszer áll fenn. A különleges madárvédelmi területekre vonatkozó védelmi követelményeket a madárvédelmi irányelv 4. cikk 4. bekezdésének első mondatában találjuk, amely kimondja, hogy ezeken a területeken „... a tagállamoknak megfelelő lépéseket kell tenniük, hogy elkerüljék az élőhelyek szennyeződését vagy leromlását, vagy bármely olyan zavarást, amely a madarakra káros lenne, amennyiben ezek jelentősen kihatnának az ezen cikk célkitűzésében megfogalmazottakra...”.

Az élőhely-védelmi irányelv hatályba lépése után a fenti kötelezettség helyébe az élőhely-védelmi irányelv 7. cikkének megfelelően, az élőhely-védelmi irányelv 6. cikk 2., 3. és 4. bekezdései szerinti kötelezettségek lépnek – az alábbiak szerint:

„... azon időponttól számítva, amikor a tagállam a 79/409/EGK irányelv értelmében végrehajtja, illetve elismeri a besorolást, a 79/409/EGK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének első mondatából eredő kötelezettségek helyébe ezen irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségek lépnek..”

A fentiek alapján az irányelv idézett rendelkezése a magyar jogba átültetésre került, kijelölésre kerültek hazánkban is a különleges madárvédelmi, valamint a különleges természetvédelmi területek, ugyanakkor ahogyan az Európai Bíróság több alkalommal rámutatott, még abban az esetben is, ha nem történt meg valamely irányelv intézkedésének átültetése, vagy egyéb speciális kötelezettségének végrehajtása, a nemzeti hatóságoknak a nemzeti jog értelmezése során minden lehetséges eszközzel arra kell törekedniük, hogy az irányelv által kitűzött célokat elérjék. (C-355/90.)

A 6. cikk az élőhelyvédelmi irányelv „A természetes élőhelyek és a fajok élőhelyeinek megőrzése” c. fejezetének kulcsfontosságú része. Megadja a területi védelem és megőrzés kereteit, megelőző és eljárásjogi rendelkezéseket foglal magába. Hatálya kiterjed a madárvédelmi irányelv alapján létrehozott különleges madárvédelmi területekre és az élőhelyvédelmi irányelv alapján létesítendő különleges természetmegőrzési területekre egyaránt. Ez a keretszabályozás a környezetvédelmi integráció alapelveinek és végeredményben a fenntartható fejlődés elérésének kulcsfontosságú eszköze.

Az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (2) bekezdése a következő kötelezettséget rója a tagállamokra:

"A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a különleges természetmegőrzési területeken elkerüljék a természetes élőhelytípusok, illetve a fajok élőhelyeinek leromlását, továbbá azon fajok zavarását, amelyek alapján a területet kijelölték, amennyiben a zavarás az irányelv célja szempontjából jelentős lehet."

A cikk kiindulási pontnak veszi a megelőzés elvét: "A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a különleges természetmegőrzési területeken elkerüljék... ..leromlását, továbbá... ..zavarását."

Ezek az intézkedések túlmenni a természetmegőrzéshez szükséges, egyszerű kezelési intézkedéseken, hiszen azokat már lefedi a 6. cikk (1) bekezdése. Az "elkerüljék" és a "jelentős lehet" kifejezések hangsúlyozzák, hogy az intézkedéseknek megelőző jellegűeknek kell lenniük. Nem elfogadható addig várni az intézkedésekkel, amíg be nem következik a leromlás illetve zavarás.

Ez a bekezdés úgy értelmezendő, hogy megköveteli a tagállamoktól, tegyenek meg minden ésszerűen elvárható, megfelelő lépést annak biztosítása érdekében, hogy nem történik jelentős leromlás vagy zavarás.

E bekezdés hatálya szélesebb a 6. cikk (3) és (4) bekezdésénél, amelyek csupán az engedélyköteles tervekre és projektekre vonatkoznak. Ez a bekezdés alkalmazható azon tevékenységekre is, amelyek nem feltétlenül igényelnek előzetes engedélyezést, így pl. egyes mezőgazdasági vagy halászati tevékenységekre.

A 6. cikk (2) bekezdés állandó érvényben van a különleges természetmegőrzési területeken. Vonatkozhat múltbeli, jelenleg folyó vagy jövőbeli tevékenységekre vagy eseményekre (pl. ha egy mérgező anyag kifolyik, és ez egy vizes élőhelyet befolyásol, ez a bekezdés azt fejezi ki, hogy minden megelőző intézkedést meg kellett volna tenni a kiömlés elkerülése érdekében, még akkor is, ha a szennyezés forrása távol van a vizes élőhelytől). Ha egy már folyamatban lévő tevékenység okozza a különleges természetmegőrzési területen azon természetes élőhelyek leromlását vagy zavarja azokat a fajokat, amelyekre a területet kijelölték, ebben az esetben a 6. cikk (1) bekezdés alapján kell a szükséges védelmi

intézkedéseket meghozni. Ezek alapján, a káros hatás megszüntetése érdekében, szükséges lehet a tevékenységet leállítani, vagy azt enyhítő intézkedéseket hozni. Ezen intézkedések közé tartozhat az anyagi kártalanítás.

Nem korlátozódik a szándékos tevékenységekre, hanem bármely olyan eseményre (tűzvész, árvíz, stb.) is vonatkozik, amelynek bekövetkezése várható. Katasztrófák esetén ez csak azt a kötelezettséget jelenti, hogy meg kell tenni az elővigyázatossági intézkedéseket az ilyen katasztrófák esélyének csökkentésére, amennyiben azok veszélyeztethetik az irányelv célkitűzéseit.

A tagállamoknak megelőző intézkedéseket kell hozniuk a várhatóan bekövetkező eseményekkel kapcsolatos leromlással és zavarással szemben. Ezek az intézkedések csak azokra a fajokra és élőhelyekre vonatkoztatva szükségesek, amelyek alapján a területet kijelölték, és ha szükséges, a területen kívül is végre kell hajtani őket.

Ami a fajok zavarását illeti, a 6. cikk (2) bekezdés azt írja elő, hogy "amennyiben a zavarás az irányelv célja szempontjából jelentős lehet", megfelelő lépéseket kell tenni annak elkerülésére.

Az adott zavarásnak tehát az irányelv célja szempontjából káros behatással kell lennie a faj védelmi helyzetére, hogy kimerítse ezt a tényállást. Tehát e célok viszonylatában tudja a tagállam eldönteni, hogy a zavarás jelentős-e.

Ami azonban az élőhelyek leromlását illeti, az irányelv szövege nem említi, hogy a hatást az irányelv célkitűzéseire kellene viszonyítani. Egyszerűen az az állítás szerepel, hogy az élőhelyek leromlását el kell kerülni. Az irányelv alapján hozott minden intézkedés célja meg kell, hogy feleljen az irányelv céljainak és meg kell, hogy feleljen az arányosság elvének. Ezért az élőhelyek leromlását is az irányelv céljaival összevetve kell mérlegelni.

Nyilvánvaló különbség van abban, hogy az élőhelyek leromlása és a fajok zavarása milyen mértékig fogadható el.

Zavarás esetén annak jelentősnek kell lennie. Nem szükséges bizonyítani, hogy a tevékenység valóban jelentős kihatással jár majd, a lehetőség önmagában ("jelentős lehet") is elegendő a korrekciós intézkedések igazolására, a megelőzés és az elővigyázatosság elvének megfelelően.

Az élőhelyek leromlása esetében a jogszabályalkotó nem adott ilyen határvonalat. Mindazonáltal van némi mozgástér annak megállapítására, hogy mit nevezhetünk leromlásnak.

A leromlás az élőhely fizikai degradációja. Indikátorok segítségével közvetlenül fel lehet becsülni a mértékét, pl. az élőhely kiterjedésének vagy jellegzetességeinek csökkenése révén.

Másfelől, a zavarások nincsenek közvetlen kihatással a fizikai adottságokra. Azonban, ha jelentősek, változásokat idézhetnek elő a fizikai paraméterekben, aminek ugyanolyan eredménye lehet, mint a leromlásnak. Ha a zavarások elég jelentősek ahhoz, hogy ilyen módon változásokat indukáljanak, mértéküket a leromláshoz hasonlóan lehet felbecsülni, a védelmi helyzet indikátorainak felhasználásával.

Hangsúlyozni kell, hogy a meghozott intézkedéseknek megfelelőnek kell lenniük. Ez azt jelenti, hogy teljesíteniük kell az irányelv fő célját, vagyis hozzájárulnak az adott élőhelyek

vagy fajok védelmi helyzetének javításához, és ugyanakkor figyelembe veszik "a gazdasági, társadalmi és kulturális igényeket, továbbá a regionális és helyi jellegzetességeket is".

A zavarás és a leromlás mértékét a természetmegőrzési koncepció fényében kell vizsgálni, szemünk előtt tartva azt, hogy a 3. cikk (1) bekezdés szerint a Natura 2000 hálózat területekből áll, amelyeknek lehetővé kell tenniük, hogy az érintett természetes élőhelytípusok és a fajok élőhelyei kedvező védelmi helyzetben maradjanak fenn természetes elterjedési területükön belül.

A kedvező védelmi helyzet, az irányelv 1. cikkének definíciója szerint, figyelembe véve az irányelv céljait, hivatkozási alapként szolgálhat a zavarás és a leromlás elfogadható mértékének megállapításához, és annak eldöntéséhez, hogy a kellő intézkedéseket megfelelően hajtják-e végre.

A leromlást és a zavarást az adott élőhely ill. faj védelmi helyzetének alapján kell megítélni. Az egyes területek szintjén, a kedvező védelmi helyzet fenntartását a Natura 2000 úrlapon felterjesztéskor közölt alapállapothoz viszonyítva kell értékelni, aszerint, hogy a terület milyen mértékben járul hozzá a hálózat ökológiai koherenciájához. Ezt az alapelvet dinamikus módon kell értelmezni, az élőhely vagy a faj védelmi helyzete fejlődésének megfelelően.

A zavarás és a leromlás megvalósulásának feltételei jól definiáltak, de annak megítélése, hogy valóban fennállnak-e ezek a tényezők, a tagállamok feladata, egyfelől az adott faj vagy élőhely általános védelmi helyzetéhez (természetföldrajzi szinten), másfelől a helyi körülményekhez (területi szinten) viszonyítva. Általános szabályként elmondható, hogy egy adott területen is a zavarást vagy a leromlást esetenként kell megvizsgálni, indikátorok felhasználásával, és tekintettel azok értékbeli változásának jelentőségére. Ez utóbbit pedig az alábbi két viszonylatban kell mérni: (a) az adott természetes élőhely vagy faj védelmi helyzete; (b) a terület hozzájárulása a Natura 2000 hálózat koherenciájához.

A leromlás az élőhelyet érintő fizikai degradálódás. A tagállamnak figyelembe kell vennie az élőhelyeknek befogadó környezetet érő összes behatást (tér, víz, levegő, talaj). Ha ezen behatások eredményeként az élőhely védelmi helyzete kedvezőtlenebb, mint korábban volt, akkor úgy ítéltethetjük meg a helyzetet, hogy bekövetkezett a leromlás.

Annak érdekében, hogy ezt a leromlást az irányelv céljaihoz mérjük, a természetes élőhelyeknek az 1. cikk (e) pontban megfogalmazott kedvező védelmi helyzetét kell figyelembe venni, az alábbi tényezők tekintetében:

- "Természetes elterjedése, illetve elterjedési területén belül előfordulási helye stabil vagy növekszik".

Bármely olyan esemény, amely ahhoz járul hozzá, hogy egy természetes élőhely kiterjedése csökkenjen egy olyan területen, amelyet (többek között) ennek az élőhelynek az alapján jelöltek ki, leromlásnak tekinthető. Például, egy élőhely területcsökkenésének fontosságát az adott élőhely adott területen elfoglalt összkiterjedéséhez kell viszonyítani, az élőhely védelmi helyzetének figyelembe vételével;

- "Hosszú távú fennmaradásához szükséges sajátos struktúrája és funkciói fennállnak és a belátható jövőben is valószínűleg fenn fognak állni".

Az élőhelyek hosszú távú fennmaradásához szükséges tényezők bármely károsodása leromlásnak tekinthető.

- "Jellemző fajainak védelmi helyzete az (i) pont meghatározásainak értelmében megfelelő". Az élőhely leromlása akkor következik be egy területen, amikor az élőhely területen belüli kiterjedése csökken, vagy a hosszú távú fennmaradásához szükséges sajátos struktúrája és funkciói, illetve az élőhellyel szorosan összekapcsolódó, jellemző fajok kedvező védelmi helyzete romlik a kiindulási állapothoz képest. Ennek megítélése során figyelembe veszik a terület hozzájárulását a hálózat ökológiai koherenciájához.

Szemben a leromlással, a zavarás nincs közvetlen kihatással a terület fizikai adottságaira; ez a jelenség a fajokra vonatkozik, és gyakran időben is erősen korlátozott (pl. zaj, fényforrás, stb.). A zavarás intenzitása, időtartama és ismétlődésének gyakorisága tehát fontos paraméterek.

Ahhoz, hogy jelentős legyen, a zavarásnak kihatással kell lennie a védelmi helyzetre. Annak megítélése érdekében, hogy egy adott zavarás jelentős-e vagy sem az irányelv céljainak viszonylatában, hivatkozhatunk a fajok kedvező védelmi helyzetének az 1. cikk (i) pontjában megadott definíciójára, az alábbi tényezők alapján.

- "a szóban forgó faj állománydinamikai adatai azt jelzik, hogy a faj képes önmagát természetes élőhelyének életképes részeként hosszú távon fenntartani."
Bármely olyan esemény, amely a faj területen lévő állományának hosszú távú csökkenéséhez járul hozzá, jelentős zavarásnak tekinthető.

- "a faj természetes elterjedési területe nem csökken, illetve belátható időn belül valószínűleg nem is fog csökkenni".
Bármely olyan esemény, amely a faj területen belüli elterjedésének csökkentéséhez járul hozzá, jelentős zavarásnak tekinthető.

- "jelenleg és valószínűleg a jövőben is megfelelő kiterjedésű élőhely áll rendelkezésre ahhoz, hogy hosszú távon fennmaradjon az állomány."

Bármely olyan esemény, amely a fajnak a területen lévő élőhelyét kiterjedésében csökkenti, jelentős zavarásnak tekinthető.

Egy faj zavarása egy adott területen akkor következik be, ha e területen az állománydinamikai adatok azt jelzik, hogy a faj a kiinduló állapothoz képest már nem fogja tudni önmagát az élőhely életképes részeként fenntartani. Ennek megítélése során figyelembe veszik a terület hozzájárulását a hálózat ökológiai koherenciájához.

2.4

Meglátásunk szerint az évekkel ezelőtt jogerősen bontásra ítélt, természetvédelmi szempontból kiemelt jelentőségű területen létrehozott épület- és a hozzá kapcsolódó terület, valamint létesítmények azzal, hogy a szóban forgó helyen épültek meg, a védett természeti terület összhangját, a természetes tájképet megbontják, használatuk pedig a védett természeti területet, az ott élő állatfajokat folyamatosan zavarja, veszélyezteti.

Bár a bontási határozat végrehajthatósága, hatósági úton való kikényszerítési lehetősége elévülés folytán megszűnt, a jogellenesség továbbra is fennáll. Az elévülés mit sem változtat azon a tényen, hogy az építmény megépítése jogellenesen történt, s a védett természeti területen való elhelyezkedése az építkezés megkezdésének pillanatától kezdve máig

természetvédelmi (és a jelen per tárgyát nem képező építésügyi) szempontból jogellenes helyzetet teremt és tart fent.

Ezt a jogellenességet, egyrészt éppen a természet védelmét szolgáló jogszabályok megsértése miatt mondták ki az egykor eljáró hatóságok (Poroszló Község önkormányzatának rendelete, amely építési tilalmat rendelt el a területre, a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság szakhatósági hozzájárulásának szükségessége bármiféle tevékenység megkezdése előtt és a szakhatósági hozzájárulás következetes megtagadása), amelyek mind a természeti értékek, a védett terület védelmét szolgálták. Ez a jogellenesség az építkezés megkezdése óta máig folyamatosan fennáll.

Másrészt jogellenes a magatartás a jogszabályi tilalmak megszegésén túl már a károkozás tényénél fogva is: az építkezéssel természeti terület, illetve természeti értékek károsodtak, továbbá a terület folyamatos használata miatt a károkozás szüntelenül fennáll; a környező növény-és állatvilág élettere csökken, a védett természeti terület összefüggő rendszere nem biztosított, a tájképi egység megbomlott, a zavarás folytán a nemzeti-, és nemzetközi szinten védett állatvilágban (pl. a madarak állományában) visszafordíthatatlan károk következtek, és következhetnek be.

A leírtak alapján bizonyítottnak látjuk, hogy az alperesi épületegyüttes a természetvédelmi értékeket károsította, illetőleg jelenleg is veszélyezteti.

3.

Kereseti kérelem

A fenti 1. és 2. pontban leírtak alapján, figyelemmel a Kvtv. 99. § (2) bekezdés a) és b), illetőleg a Tvtv. 65. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira kérjük, hogy a Tisztelt Városi Bíróság kötelezze az alperest a természetvédelmi területen felépített pihenőház és egyéb kapcsolt létesítményeinek, így a motorcsónak-kikötő és a föld alatti üzemanyagtartály elbontására és a természetközeli állapot visszaállítására. Megjegyezzük, hogy e tevékenységére az alperesre nézve hatályos bontási kötelezettség miatt külön engedélyre nincs szükség, azonban indítványozzuk, hogy a Tisztelt Bíróság kötelezze alperest a természetközeli állapot visszaállítása körében arra, hogy etekintetben a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság természetvédelmi szakmai iránymutatását kérje és annak megadása esetén ennek megfelelően járjon el. Abban az esetben, ha az Igazgatóság bármilyen okból az ilyen szakmai iránymutatás megadásától elzárkózna, a természetközeli állapot helyreállítása során az általánosan irányadó szakmai (természetvédelmi, ökológiai) elveket kell betartani.

4.

Egyéb előadások

a.

A bíróság hatáskörét és illetékességét a Pp. 22. § (1) bekezdésére, illetőleg 30. § (1) bekezdésére alapozom.]

b.

A felek között előzetes egyeztetés nem volt, ugyanakkor a felperes a Tvt. 65. § (1) bekezdés a) pontjában lehetővé tett intézkedések kezdeményezését megkísérelte. Ezen intézkedéseknek

Megjegyzés [SRB4]: Pertárgyi érték nem fog élmernülni?

a veszélyeztetett természeti értékek helyreállítása szempontjából megnyugtató eredménye nem lett.

c.

A felperes egyesület természetvédelmi jellegének és képviseleti jogosultságának igazolása végett F/7. alatt becsatolom alapszabályunkat és az illetékes megyei bíróság bejegyző végzését.]

d.

A felperes az Illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján teljes személyes illetékmentességgel rendelkezik. A törvény 5. § (2) és (3) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy a megelőző naptári évben egyesületünknek vállalkozási tevékenységből származó társasági adófizetési kötelezettsége nem volt.

Túrkeve, 2006. december 8. napján

Tisztelttel:

Sallai R. Benedek
ügyvezető
Nimfea Természetvédelmi Egyesület
(5420, Túrkeve, Erdősész u. 1.)

Mellékletek:

- F/1.: A Heves megyei Közigazgatási Hivatal hivatalvezetőjének 220/708-13/2006. sz. levele
- F/2.: A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság Igazgatójának 894-2/2006. sz. levele
- F/3.: A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Természetvédelmi Hivatalát vezető Helyettes Államtitkár TVH-625/1997. sz. határozata
- F/4.: A Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Természetvédelmi Hivatalát vezető Helyettes Államtitkár TVH-688-2/1997. sz. szakhatósági állásfoglalása
- F/5.: A Területi Műszaki Biztonsági Felügyelet 2672-1/38400/1997 sz. engedélye
- F/6.: Poroszló Nagyközség Polgármesteri Hivatalának 505-3/1997. sz. határozata
- F/7.: A Heves megyei Közigazgatási Hivatal 1016-6/1997. sz. határozata
- F/8.: Poroszló 0640. hrsz-ú terület tulajdoni lapja
- F/9.: Az alperesi ügyvezetőnek a Hortobágyi Nemzeti Parknál 322-24/7 számon iktatott levele
- F/10.: Poroszló Község Polgármesteri Hivatalának 1.159-8/1997. sz. felterjesztő irata
- F/11.: Poroszló Község Polgármesteri Hivatalának 1159-5/1997. sz. határozata
- F/12.: A Heves megyei Közigazgatási Hivatal 1010-12/1997. sz. határozata
- F/13.: A Legfelsőbb Bíróság Kf. II. 28.224/1999. sz. ítélete
- F/14.: Csúri István ügyvezető igazgató levele a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatójának
- F/15.: Bornemissza János polgármester levele a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatójának
- F/16.: A Nimfea Természetvédelmi Egyesület levele a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitánysághoz
- F/17.: A Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányság 382-21/195/2005. ált. sz. válaszelevele
- F/18.: Az Országos Természetvédelmi Hivatal 1850/1972. és 1851/1972. OtVH számú közleményei
- F/19.: Az Európai Bizottság „MANAGING NATURA 2000 SITES - The provisions of Article 6 of the ‘Habitats’ Directive 92/43/EEC” címmel kiadott útmutatójának fordítása
- F/20.: Egyesületi alapszabály és bejegyző végzés
- F/21.: Ügyvédi meghatalmazás

Megjegyzés [SRB5]: Ez nálatok meg van? Szerintem még nem küldtem el, nehogy utolsó pillanatban derüljön ki a hiánya.